Trump ostrzega Hamas po ustaleniu terminu rozbrojenia z Netanjahu

Stany Zjednoczone i Izrael wspólnie wydały dwumiesięczne ultimatum dla Hamasu, żądając jego całkowitego rozbrojenia.
Żądanie to wyłoniło się ze spotkania Trumpa i Netanjahu w Mar-a-Lago.
Hamas odrzuca rozbrojenie, nazywając swoją broń prawem narodowym aż do osiągnięcia państwowości.
Trump ostrzegł przed poważnymi konsekwencjami, stwierdzając, że inne kraje „wymażą Hamas", jeśli ten odmówi.
Ultimatum przygotowuje grunt pod dramatyczną eskalację, jeśli Hamas się nie podporządkuje.

W posunięciu o wysokiej stawce, które może zadecydować o przyszłości Gazy, Stany Zjednoczone i Izrael wspólnie wydały stanowcze dwumiesięczne ultimatum, żądając całkowitego rozbrojenia Hamasu. Ten decydujący termin wyłonił się bezpośrednio z nocnego spotkania prezydenta USA Donalda Trumpa i premiera Izraela Benjamina Netanjahu w rezydencji Trumpa Mar-a-Lago na Florydzie. Porozumienie to stanowi zjednoczony front, przechodząc od negocjacji do egzekwowania, a Waszyngton oferuje pełne poparcie dla izraelskiej akcji wojskowej, jeśli palestyńska grupa bojowa odmówi podporządkowania się.

Porozumienie, o którym informują izraelskie media, ustala stały harmonogram, a nie otwiera drogę do rozmów. Zespoły izraelskie i amerykańskie już pracują równolegle nad

zdefiniowaniem mechaniki tego, co nazywają „praktycznym rozbrojeniem”. Głównym celem jest demontaż rozległej sieci podziemnych tuneli Hamasu w całej Gazie, którą izraelscy urzędnicy uważają za fundamentalną dla siły militarnej grupy. Z perspektywy przywództwa USA i Izraela proces ten jest nierozerwalny z zakończeniem rządów Hamasu w Gazie na zawsze.

Czerwona linia dla Hamasu

Dla Hamasu to żądanie jest nie do przyjęcia. Grupa konsekwentnie twierdzi, że oddanie broni oznaczałoby jej faktyczną śmierć i koniec jej wpływów. Rzecznik zbrojnego skrzydła Hamasu, Brygad Ezzedine al-Kassam, powtórzył to stanowisko, stwierdzając: „Nasi ludzie bronią się i nie oddadzą broni, dopóki trwa okupacja”. Hamas argumentuje, że jego broń jest prawem narodowym aż do osiągnięcia państwa palestyńskiego, postrzegając rozbrojenie w warunkach trwającej okupacji jako kapitulację.

Izraelscy urzędnicy wyrażają głęboki sceptycyzm, czy Hamas zrezygnuje ze swojego arsenału w tak krótkim czasie. Premier Netanjahu w ostatnich wywiadach medialnych określił wyzwanie, stwierdzając, że Hamas nadal posiada „około 60 000” karabinów Kałasznikowa i „setki kilometrów” tuneli. Obiecał, że rozbrojenie nastąpi tak czy inaczej, deklarując, że można je osiągnąć „łatwą drogą” lub siłą militarną.

Stanowisko amerykańskie

Prezydent Trump nie pozostawił żadnych wątpliwości co do potencjalnych konsekwencji niepodporządkowania się. „Hamas otrzyma bardzo krótki czas na rozbrojenie” – stwierdził Trump. „A jeśli się nie rozbroi, będzie piekło do zapłacenia”. Zrzucił odpowiedzialność wyłącznie na Hamas, zwalniając Izrael z winy, jeśli proces się nie powiedzie. „Nie można by winić Izraela” – powiedział, dodając, że inne kraje popierające porozumienie pokojowe byłyby gotowe do działania. „Te same kraje pójdą i wymażą Hamas. Nawet nie potrzebują Izraela”.

Trump zaoferował niezachwiane wsparcie dla rządu Netanjahu, odrzucając obawy dotyczące przestrzegania przez Izrael poprzednich planów zawieszenia broni. „Nie martwię się niczym, co robi Izrael” – powiedział Trump. „Wypełnili plan. Izrael w 100% wypełnił plan”. To stanowisko jest zgodne z długoterminową wizją Netanjahu dotyczącą nieograniczonej kontroli bezpieczeństwa i odrzucenia zewnętrznych nacisków na ustępstwa postrzegane jako podważające suwerenność Izraela.

Historia kontroli zmilitaryzowanej

Przez dziesięciolecia Izrael sprzedawał światu swoją wiedzę z zakresu bezpieczeństwa, rozwiniętą poprzez kontrolę terytoriów palestyńskich. Obecne żądanie rozbrojenia Hamasu umacnia model, w którym przytłaczająca siła i nadzór są przedstawiane jako jedyne rozwiązania złożonych konfliktów politycznych.

Dwumiesięczny termin przygotowuje grunt pod dramatyczną eskalację. Ponieważ Hamas uważa swoją broń za ostatnią dźwignię, a Izrael jest zdeterminowany, aby ją zniszczyć, droga do pokojowego rozwiązania wydaje się niezwykle wąska. Nadchodzące tygodnie pokażą, czy ta taktyka nacisku wymusi kapitulację, czy też rozpali następną główną fazę niszczycielskiego konfliktu.

Społeczność międzynarodowa obserwuje teraz niepewne odliczanie. Dwa miesiące to wszystko, co dzieli napięte zawieszenie broni od tego, co Trump obiecuje, że będzie „piekłem do zapłacenia”. To ultimatum to coś więcej niż dyplomatyczny termin; to gra, która stawia stabilność całego regionu na przekonaniu, że bezkompromisowa siła jest ostatecznym językiem pokoju. Historia jednak często opowiada inną, bardziej tragiczną historię.